

Drie Jaar Burgemeester De Jong: 'de politiek is heel benaderbaar in Westvoorne'

'Burgemeester De Jong blikt terug en kijkt vooruit met Weekblad Westvoorne'

'Het is niet een functie die alleen ceremonieel is, maar waarin je echt iets van jezelf kwijt kunt. Je kunt er veel in bereiken', zo sprak burgemeester De Jong aan het begin van zijn ambtsperiode in augustus 2006. Vorig jaar zat de eerste helft van de wettelijke termijn van zes jaar er voor hem op. Reden genoeg om in de eerste editie van 2010 met de burgemeester terug te blikken op zijn jaren in Westvoorne en vooruit te kijken op de komende. Daarom een exclusief gesprek met hem in zijn werkkamer in het gemeentehuis, dat plaatsvond op 9 december jl. – een week voor de crisis in het college van B en W.

Verandering: 'anders dan wethouder'

'Burgemeester zijn is anders dan wethouder. De macht van een burgemeester wordt wel eens overschat, maar je kunt een hoop doen', concludeert De Jong na drie jaar over zijn functie. Het allerbelangrijkste vindt hij het om door de bevolking

van Westvoorne daadwerkelijk als burgervader erkend te worden; een luisterend oor voor hen te zijn. 'Het is belangrijk dat je er in tijden van een lach als ook een traan voor de burgers bent'. In geval van grote rampen, zoals bijvoorbeeld tijdens Koninginnedag 2009 in Apeldoorn, is de rol van een burgemeester voor de samenleving en de buitenwereld zelfs cruciaal. Hoewel het hopelijk nooit zal gebeuren is die van Westvoorne hier naar eigen zeggen dan ook in getraind en op voorbereid.

In 1994 trad de nu 47-jarige De Jong aan als raadslid in Spijkenisse en werd twee jaar later fractievoorzitter van de destijds in de oppositie zittende PvdA. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 1998 bekleedde hij de positie van wethouder Sociale en Maatschappelijke Zaken. De lo-

kale politiek – op Voorne-Putten – en lid zijn van een college van B en W was hem dus niet vreemd. 'Twee verschillende gemeenten', kan de burgemeester momenteel zeggen. Hij voelt zich met name prettig bij de kleinschaligheid van Westvoorne. Ook in de privé sfeer.

De Jong heeft opgemerkt dat de kleinschaligheid van deze gemeente eveneens terugkomt bij de geringe fysieke kloof die er hier tussen bestuur en burger bestaat. 'Het gemak waarmee burgers en politici elkaar kunnen vinden bewijst dat. Misschien is die afstand soms zelfs wel iets te klein. De politiek is hier heel benaderbaar'. Zelf heeft hij al eerder aangegeven er weinig voor te voelen de contacten met de burger te beperken tot een inloopspreekuur. Men mag hem in het openbaar namelijk

sowieso altijd aanspreken.

Besturen: 'mens en politiek scheiden'

Naast zijn meer ceremoniële rol als burgervader heeft De Jong politieke taken als lid van het college van B en W en voorzitter van de gemeenteraad. Hij heeft in zijn loopbaan als lokaal bestuurder de nodige ervaringen opgedaan om in Westvoorne toe te kunnen passen. Mens en politiek moeten in bestuurlijke aangelegenheden naar zijn mening bovenal gescheiden van elkaar blijven.

De burgemeester weet te vertellen dat er in Spijkenisse in de jaren negentig een periode was dat politici elkaar zelfs de hand niet meer schudden en de coalitie bij voorbaat altijd voor was en oppositie altijd tegen. Dit vindt hij niet goed voor het besturen van een gemeente. Het staat bovendien ver van zijn eigen karakter. 'Zo wil ik het niet. Ik geloof in een harmoniemodel'. Daarin moet op basis van vertrouwen open en kritisch worden gewerkt, maar met respect voor verschillen. Het toepassen van dit model heeft hij in zijn vorige gemeente getracht te doen en vanuit deze gedachte zouden ook beslissingen in Westvoorne moeten worden genomen om tot een goed resultaat voor de gemeente te komen.

De Jong vervolgt over de door hem geprefereerde bestuursstijl: 'probeer dingen met elkaar op te lossen. Het is belangrijk dat je signalen in de samenleving begrijpt en als politiek aan oplossingen werkt. Er moet richting en duidelijkheid voor de burgers zijn en waar mogelijk moet worden samengewerkt met hen'. Desondanks is hij zich bewust van de onvrde ten opzichte van het gemeentebestuur die onder een deel van de bevolking leeft. 'Vertrouwen is iets waaraan constant gewerkt moet worden. Ik kan dat niet alleen. Daarvoor heb ik de raad, het College en de gemeentelijke organisatie nodig'. Er is daarin een grote rol weggelegd voor interactief beleid. 'Het beleid wordt sterker door gebruik te maken van de denkkraacht en expertise die onder de bevolking in Westvoorne aanwezig is. Er ontstaat daar-

door ook meer draagvlak'. Het moet vooraf wel helder zijn wat de burger van een dergelijk proces uiteindelijk mag verwachten. De toekomstvisie, het glasbeleid, het gezondheidsbeleid, de wijkveiligheidsplannen en de woonvisie zijn voorbeelden van interactieve besluitvorming die reeds tijdens de ambtsperiode van De Jong hebben gespeeld. Van die onderwerpen hebben in de wijkveiligheidsplannen burgers volgens hem het meest concreet aangegeven wat er aan de hand is en is dit daadwerkelijk vertaald naar beleid.

Niet alles kan echter één op één naar beleid toe worden vertaald. In dergelijke gevallen is er een rol voor de politieke partijen weggelegd. 'Op het laatst is het de politiek die besluiten neemt. De politiek moet teruggaan naar de burger en als ze anders wil besluiten, uitleggen waarom er afgevoerd wordt'.

Privéleven: 'ik moet keuzes maken'

'Trots en vertrouwen' waren de thema's van de nieuwjaarsrecepties van 2008 en 2009. Het eerste is de burgemeester van Westvoorne zeker en hij blijft optimistisch wat betreft het tweede punt. 'Er zijn vorderingen gemaakt, maar het kan beter'. De Jong vindt het belangrijk dat deze lijn door de nieuwe gemeenteraad en het college van B en W wordt voortgezet. 'Het moet één van de belangrijkste items worden van de komende vier jaar'.

Het mag duidelijk zijn dat de huidige burgemeester een geheel eigen stijl van besturen heeft ontwikkeld in vergelijking met die van zijn voorganger. Daarbij heeft hij tevens een gezin waar rekening mee dient te worden gehouden. 'Ik hoop dat mensen begrip hebben voor mijn functie. Ik ben zeven dagen in de week 24 uur per dag burgemeester, maar ik heb ook een privéleven. Daardoor moet ik keuzes maken en kan ik soms ergens niet naartoe'. Eén ding wil hij ten slotte nog kwijt: 'ik ben burgemeester van één van de mooiste gemeenten van Nederland en dat is een voorrecht'.

Tekst: JvK
Fotografie: Jos Uijtdehaage